

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.9.2011
KOM(2011) 555 slutlig

2011/0239 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND

1.1. Sammanfattning

Internationella konventionen om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW-konventionen) antogs 1978 av staterna anslutna till IMO (Internationella sjöfartsorganisationen, FN:s organ med ansvar för det internationella regelverket för sjöfart). I konventionen anges kraven på utbildning för sjöfolk (främst befäl) och relevant certifiering. STCW-konventionen reviderades väsentligt 1995.

Konventionen integrerades i gemenskapslagstiftningen genom direktiv 94/58/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk¹. EU:s regler om säkerheten till sjöss har i hög grad anpassats efter internationella regler.

Direktiv 94/58 ändrades flera gånger och ersattes slutligen av rådets direktiv 2001/25/EG, som i sin tur ersattes av direktiv 2008/106/EG, som gäller nu². Efterhand har EU:s regler ändrats, främst för att införliva ändringar i STCW-konventionen, men också för att utveckla och förenkla ett system för erkännande av sjöfolk som har utbildats utanför EU. Erkännande av sjöfolk som utbildats utanför EU är mycket viktigt i en bransch som sjöfart, som är globaliserad sedan fyrtio år tillbaka.

Mot bakgrund av detta inledde IMO 2007 en *omfattande översyn* av STCW-konventionen, som såväl kommissionen som medlemsstaterna aktivt bidrog till och som uppnåddes med hjälp av en serie viktiga ändringar, som alla konventionsstater enades om vid Manilakonferensen den 25 juni 2010.

Dessa så kallade Manilaändringar i konventionen träder i kraft den 1 januari 2012. Från och med detta datum måste den maritima utbildningen uppfylla de nya kraven. Eftersom EU:s medlemsstater också är parter i konventionen och ingen av dem motsatte sig Manilaändringarna, måste de anpassa sin lagstiftning efter den nya konventionstexten. Även EU-lagstiftningen ska anpassas efter de internationella reglerna, så som det har gjorts hittills för att undvika eventuella konflikter mellan internationella skyldigheter och medlemsstaternas skyldigheter enligt EU. Anpassning efter de internationella reglerna är också målet för detta förslag, som också innehåller några delar vars syfte är att genom detta lagförslag ta tillfället i akt att förenkla STCW-direktivet en aning.

Dessa delar rör införandet av ett krav på att medlemsstaterna ska tillhandahålla redan befintlig information om certifikaten till kommissionen för statistiska ändamål och förlängning av en omöjlig tidsfrist i förfarandet för godkännande av tredjeländers STCW-system.

¹ Rådets direktiv 94/58/EG av den 22 november 1994 om minimikrav på utbildning för sjöfolk, EGT L 319, 12.12.1994, s. 28

² Direktiv 94/58/EG ändrades genom direktiv 98/35/EG och ersattes av direktiv 2001/25; direktiv 2001/25 ändrades genom direktiven 2002/84, 2003/103 och 2005/45 och ersattes slutligen (och upphävdes därmed) av direktiv 2008/106, EUT L 323, 3.12.2008, s. 33.

1.2. STCW-konventionen

Sjöfartens internationella karaktär är väl känd. Det innebär också att besättningar med utbildning från olika länder och enligt olika system arbetar ombord på samma fartyg. Med tanke på detta är det mycket viktigt att alla besättningsmedlemmar har den kompetens som krävs för att utföra uppgifterna på ett säkert sätt. Utbildning spelar därför en viktig roll inom sjösäkerheten.

Därför antog parterna i Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) 1978, i syfte att ”främja säkerheten för liv till sjöss och skydda den marina miljön genom att gemensamt upprätta normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning”, STCW-konventionen, en internationell konvention om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, som trädde i kraft 1984.

I denna konvention anges miniminormer som parter minst är skyldiga att uppfylla. Som tidigare nämndes reviderades STCW-konventionen grundligt 1995 och 2010.

När det gäller strukturen och innehållet i konventionen, innehåller de inledande artiklarna allmänna principer och bestämmelser om ikraftträdande och ändringsförfaranden, medan den tekniska bilagan – som består av ”Regler” – innehåller kraven på utbildning, kvalificering och certifiering för de olika befattningarna på fartyg (så som kapten, förste styrman, osv.). En annan bilaga till konventionen – ”koden” – innehåller i del A detaljerade tabeller med exakt beskrivning av relevanta kunskaper (t.ex. positionering, manövrering av fartyget, lasthantering) som sökande till olika befattningar ombord måste lära sig och som testas av behöriga organ. Slutligen innehåller del B av koden riktlinjer för genomförande av alla STCW-regler. Del B i koden är den enda del i konventionen som inte är juridiskt bindande för parterna.

Revideringen av konventionen 2010 syftade å ena sidan till att förbättra befintliga bestämmelser (till exempel genom att förbättra reglerna om förebyggande av bedrägeri och normerna för hälsokrav) och å andra sidan till att uppdatera den med de senaste tekniska utvecklingarna.

Med Manilaändringarna har också ett antal nya delar införts så som utbildningskrav för matroser och elingenjörer, som inte fanns med i den tidigare versionen av konventionen.

1.3. STCW-direktiven

Sedan EU-reglerna om utbildning och certifiering av sjöfolk infördes har de haft ett tvåfaldigt syfte, nämligen att

- ange gemensamma miniminormer för utbildning av sjöfolk som arbetar på fartyg som för EU-flagg, grundat på internationella standarder, och
- säkerställa att sjöfolk som arbetar på fartyg med EU-flagg och som innehar certifikat som utfärdats av länder utanför EU har lämplig utbildning.

Dessa två aspekter är sammanflätade i de olika direktiven som har följt på 1994 års direktiv om minimikrav på utbildning för sjöfolk, där för första gången STCW-konventionen integrerades med EU-lagstiftningen, och EU-reglerna har sedan ändrats när STCW-konventionen ändrats.

Följaktligen ändrades direktiv 94/58 genom direktiv 98/35/EG som införlivade 1995 års ändringar i konventionen, och ersattes senare av direktiv 2001/25 som införde ett förfarande för erkännande av sjöfolks certifikat som har utfärdats i tredjeländer. Därefter följde ytterligare tre ändringar som infördes med direktiv 2002/84 (med fastställande av kommittéförfarandet för erkännande av certifikat från tredjeländer), med direktiv 2003/103 (som gav ett nytt förfarande för erkännande av tredjeländer), med direktiv 2005/23 (som införde krav för sjöfolk som arbetar på passagerarfartyg) och med direktiv 2005/45 (om ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna). Slutligen ersattes direktiv 2001/25 av direktiv 2008/106 med införande av nya delar vad gäller kommittéförfarandet.

Huvuddragen i detta framväxande rättsliga ramverk kan sammanfattas enligt nedanstående, med hänsyn till ovanstående tre politiska mål:

- Gemensamma miniminormer för utbildning av sjöfolk som arbetar på fartyg med EU-flagg, har fastställts genom att normerna i STCW-konventionen har återgetts. Sådana normer ska, när de har införts i EU:s lagstiftning och blivit en del av denna, tolkas och genomföras enligt principerna i EU-lagen och, vid behov, tillämpas som alla andra EU-regler. Om mindre ändringar görs i STCW-konventionen kan, enligt det direktiv som för närvarande gäller, själva direktivet uppdateras genom ett kommittéförfarande. Om större ändringar görs på internationell nivå, krävs ett nytt direktiv för att uppdatera det gällande, som i detta fall.
- Erkännande av tredjeländer. Efter bildandet av Europeiska sjösäkerhetsbyrån har kommissionen fått erforderligt stöd för att erhålla noggrann kunskap om utbildningssystem och certifiering av sjöfolk i länder utanför EU. Kommissionen har därför genom direktiv 2003/103 anförtrots bedömningen av sådana system. Framför allt ska kommissionen, med bistånd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, bedöma om tredjeländer uppfyller kraven i STCW-konventionen.
- Erkännandet av ett tredjeland, som ska begäras av en medlemsstat, genomförs på följande sätt: Först genomför Europeiska sjösäkerhetsbyrån en inspektion på plats av utbildnings- och certifieringssystemet och av inrättningarna för att samla in bevis på att normerna i STCW-konventionen uppfylls. På grundval av resultatet av inspektionen och de dokument som tredjelandet i fråga har lämnat, bedömer kommissionen hur systemet uppfyller STCW-bestämmelserna. Denna bedömningsfas kan innebära en rad kontakter med det berörda tredjelandet, som kan vara villigt att göra ändringar i sin lagstiftning eller praxis för att följa kommissionens rekommendationer. Hur lång tid som krävs beror på typen av och omfattningen på ändringarna och insatsen från tredjelandet i fråga. I slutet av denna process lämnar kommissionen ett förslag till beslut (med erkännande av det första landet eller återkallande av erkännandet) till medlemsstaterna, för att de ska ge sina synpunkter, inom ramen för ett kommittéförfarande. Beslutet antas sedan slutgiltigt av kommissionen och offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kommissionens erkännande innebär att medlemsstaterna kan erkänna certifikat som har utfärdats av det erkända landet och att sjöfolk från det landet har rätt att arbeta ombord på fartyg som bär den medlemsstatens flagg. Medlemsstaterna är dock, trots kommissionens erkännande, inte tvungna att erkänna certifikat från dessa länder. Sjöfolk från icke-erkända länder får inte arbeta på fartyg med EU-flagg.

2. RÄTTSLIGA ASPEKTER

2.1. Förslagets innehåll

2.1.1. Manilaändringarna

Som angavs ovan är syftet med detta förslag att införliva 2010 års ändringar i STCW-konventionen i EU:s lagstiftning, framför allt för att undvika eventuella konflikter mellan medlemsstaternas internationella skyldigheter och deras skyldigheter enligt EU-lag.

2010 års ändringar gäller både reglerna, som är bilaga till konventionen, och den mer tekniska koden, vars del A såsom tidigare förklarats är tvingande. De främsta ändringarna i konventionen och som återspeglas i detta förslag är följande:

- Strängare bestämmelser om utbildning och bedömning, för utfärdande av behörighetsbevis och för att förebygga bedrägerier.
- Uppdaterade normer för hälsokrav, lämplighet för tjänsten och alkoholmissbruk.
- Nya bestämmelser om certifiering av matroser, elingenjör och säkerhetsrelaterad utbildning för allt sjöfolk.
- Uppdaterade bestämmelser för personal på vissa fartygstyper.
- Förtydligande och förenkling av definitionen av certifikat.

Slutligen antas i förslaget STCW:s bestämmelser om vakthållning, för att anpassa dem efter EU:s regler om sjöfolks arbetstid.

2.1.2. Förlängning från tre till arton månaders tidsfrist enligt artikel 19.3 i direktiv 2008/106

Förslaget syftar också till att göra den nuvarande tremånadersfristen för erkännande av tredjeland, som anges i artikel 19.3 i direktiv 2008/106, mer realistisk. Denna bestämmelse handlar om den tidsram som kommissionen har på sig för att besluta om erkännande av tredjeland efter begäran från en medlemsstat.

Det ska framhållas att denna tidsfrist härrör från det tidigare förfarandet för erkännande av tredjeländer, som infördes med direktiv 2001/25/EG. Enligt det förfarandet skulle medlemsstater som ville erkänna ett tredjeland sända in dokumentation som underlag till sin ansökan till kommissionen. Arbetet på EU-nivå genomfördes därför utifrån förberett pappersarbete och utan någon inblandning av tredjelandet. Kommissionen hade tre månader på sig att granska dokumenten.

Det nuvarande systemet för erkännande av tredjeländer, vilket infördes med direktiv 2003/103/EG, är mycket annorlunda och det har visat sig att tremånadersfristen som härrörde från det tidigare förfarandet är fullständigt orealistisk.

Enligt det nuvarande systemet föregås erkännandet av ett tredjeland av en inspektion på plats av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, en rapport från byrån, korrespondens mellan kommissionen och tredjelandet, kommissionens bedömning, kommittéförfarandet och slutligen antagande av ett beslut.

Först och främst måste inspektionerna i tredjelandet planeras av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, vilket innebär att inspektionen inte nödvändigtvis kan genomföras omedelbart efter det att begäran från medlemsstaten inkommit.

Dessutom innebär bedömningen av ett tredjeland att myndigheterna i det landet involveras i en dialog med kommissionen. Detta är tidskrävande, särskilt för administrationen i tredjelandet som ska åtgärda eventuella brister som upptäcks.

Allt detta gör tremånadersfristen helt orealistisk. Erfarenheterna från genomförandet av direktiv 2008/106 visar att en rimlig tidsfrist för att utföra hela processen är arton månader. Detta förslag innehåller en bestämmelse om ändring av direktiv 2008/106 i det avseendet.

2.1.3. Lämna befintlig information om certifikat till kommissionen

Det är framför allt under det senaste decenniet som det har blivit tydligt för beslutsfattare på såväl europeisk som nationell nivå att fullständig och exakt information om sjöfolk knappast kan samlas in. Även om det finns ett antal undersökningar, grundas de antingen på antaganden eller också är de inte tillräckligt detaljerade på EU-nivå. Detta har också betonats av arbetsgruppen för anställning och konkurrenskraft till sjöss³, som underströk betydelsen av noggrann statistik. En potentiell källa till noggrann information är de certifikat och godkännanden som utfärdas av nationella myndigheter. För närvarande är parterna i STCW-konventionen skyldiga att föra register över alla certifikat och godkännanden och relevanta förnyelser och andra åtgärder som påverkar dem (regel I/2.14). På liknande sätt är EU:s medlemsstater enligt artikel 11.4 i direktiv 2008/106 skyldiga att föra register över utfärdade certifikat och intyg om erkännande. Även om detta är en viktig informationskälla innebär de olika formaten som används i varje medlemsstat, liksom statistiska problem (som möjlig dubbelräkning av sjöfolk som har fått certifikat eller intyg om erkännande från olika medlemsstater) att det inte går att få en heltäckande bild. Kommissionen anser därför att en insamling av redan befintlig information från nationella register, på ett harmoniserat och enhetligt sätt och helt i linje med bestämmelserna om skydd av personuppgifter, skulle ge avsevärd hjälp för att få en rättvisande statistisk bild av sjömansyrket i Europa.

Det ska betonas att Europeiska sjösäkerhetsbyrån redan har utvecklat en plattform för insamling och analys av sådan information, via ”STCW Information System”. Detta system har presenterats för medlemsstaterna, som har visat intresse för dess potential och användbarhet. Systemet har lämnats in till Europeiska datatillsynsmannen som i ett brev till Europeiska sjösäkerhetsbyrån den 9 april 2008 godkände det. Tillsynsmannen begärde vid detta tillfälle några ändringar som har godkänts av Europeiska sjösäkerhetsbyrån.

Sammanfattningsvis kan sägas att i detta förslag planeras en ny bestämmelse som kräver att medlemsstaterna lämnar standardiserad information till kommissionen, vilken ska användas för statistisk analys. Det är kommissionen avsikt att använda Europeiska sjösäkerhetsbyråns ”STCW Information System” som plattform för att samla in begärd information och vid behov genomföra statistisk analys. Det detaljerade innehållet i sådan information presenteras i en teknisk bilaga till detta förslag.

³ Arbetsgruppen bestod av representanter för de främsta berörda intressenterna, framför allt sjöfolk och redare.

2.1.4. Anpassning till nya regler om kommittéförfarande

Enligt det system som inrättades genom direktiv 2008/106 är kommittéförfarande relevant ur två aspekter.

Den första gäller tekniska Anpassningar, som nu är begränsade till de (nyligen införda) informationskraven (bilaga V).

Den andra gäller förfarandet för erkännande av tredjeländer. Som angavs ovan finns i direktiv 2008/106 ett kommittéförfarande för kommissionens erkännande av tredjeländer.

Mot bakgrund av detta har betydande ändringar i kommittéförfarandet införts genom Lissabonfördraget. Det har skapats två kategorier av icke-lagstiftande akter, dvs. delegerade akter och genomförandeakter, vilka båda är relevanta för detta förslag.

Enligt det nya fördraget styrs förfarandet för teknisk Anpassning av direktivet av reglerna om delegerade akter, medan besluten om erkännande av tredjeländer styrs av genomförandeakter.

Detta förslag innehåller bestämmelser i det avseendet.

2.2. Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Ändringarna i STCW-konventionen som avtalades i Manila träder i kraft den 1 januari 2012 (enligt artikel XII i konventionen och bilaga 1 resolution 1.3 i slutdokumentet från Manilakonferensen). Eftersom detta förslag vid den tidpunkten ännu inte har antagits, är det tänkt att det föreslagna direktivet ska träda i kraft så snart som det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Manilaavtalet omfattar också övergångsbestämmelser (regel I/15) för att göra det möjligt för kandidater som införde sin utbildningsplan innan Manilaändringarna träder i kraft att fullfölja den enligt samma regler. Övergångsbestämmelserna ger på samma sätt möjlighet att förnya och förlänga certifikat som har utfärdats innan den ändrade konventionen träder i kraft den 1 januari 2012. Eftersom certifikat måste förnyas minst var femte år och med tanke på att längsta möjliga tid för en utbildningsplan är fem år, föreskrivs i Manilakonventionen att såväl nya certifikat som förnyelser/förlängningar kan göras enligt de gamla reglerna fram till den 1 januari 2017.

Mot bakgrund av detta föreslås att direktivet ska återspegla konventionen också vad gäller övergångsbestämmelser. Konventionens övergångsbestämmelser har därför återgetts i förslaget.

2.3. Rättslig grund

Artikel 100.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2.4. Subsidiaritetsprincipen

Eftersom STCW-konventionen redan har införlivats i EU-rätten är det motiverat att även ändringar i STCW-konventionen införlivas. Medlemsstaterna får inte genomföra STCW-konventionen på en enhetlig nivå utan tillsynsmöjligheter enligt EU-lag. Om Manilaändringarna inte införs i EU-rätten skulle medlemsstaterna från

januari 2012 (när ändringarna träder i kraft) bryta antingen mot internationell lag eller mot EU-rätten, vilket är en konflikt som bör undvikas.

2.5. Proportionalitetsprincipen

Om Manilaändringarna inte införs i EU-rätten skulle medlemsstaterna bryta antingen mot internationell lag eller mot EU-rätten, en konflikt som bör undvikas.

2.6. Val av regleringsform

Eftersom det är ett direktiv som ska ändras verkar det lämpligaste instrumentet vara ett direktiv.

3. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Det bör redan från början betonas att eftersom medlemsstaterna är parter i STCW-konventionen fick de tillfälle att uttrycka sina synpunkter inom ramen för revideringen av konventionen, särskilt vid Manilakonferensen, där medlemsstaterna deltog aktivt och där kommissionen organiserade samordningen av EU:s ståndpunkt. Dessutom kan alla parter enligt STCW-konventionen motsätta sig alla ändringar genom att meddela detta till IMO (artikel XII i konventionen). När det gäller Manilaändringarna skulle invändningar anmälas före den 1 juli 2011 och ingen medlemsstat gjorde detta.

När det gäller det föreslagna direktivet rådfrågades medlemsstaternas experter om revideringen på ett möte som hölls i Bryssel den 3 december 2010. Vid det tillfället uttryckte medlemsstaterna enhälligt sin önskan att Manilaändringarna skulle införlivas i EU-rätten, och de ansåg inte att någon översyn av direktivet skulle genomföras.

Genom arbetsgruppens arbete om anställning och konkurrenskraft till sjöss gavs tillfälle att samråda med intressenter, och en oberoende grupp etablerades i juli 2010, avslutade sitt arbete i juni 2011 och gav ut en rapport⁴ med politiska rekommendationer till kommissionen och arbetsmarknadens parter om hur sjömansyrket kan främjas i Europa. Rapporten behandlar också STCW och stöttar tydligt införlivandet av uppdaterade internationella regler i EU:s lagstiftning⁵

⁴ Offentliggjordes den 20 juli 2011.

⁵ Se avsnitt 4.1.5.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Regler om utbildning och certifiering av sjöfolk har avtalats på internationell nivå genom den internationella konventionen om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW) som antogs 1978 vid Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) konferens, trädde i kraft 1984 och ändrades väsentligt 1995.
- (2) STCW-konventionen införlivades första gången i unionens lagstiftning genom rådets direktiv 94/58/EG av den 22 november 1994 om minimikrav på utbildning för sjöfolk³; därefter har reglerna om utbildning och certifiering av sjöfarare anpassats till senare ändringar i konventionen, samtidigt som en gemensam EU-mekanism för erkännande av systemen för utbildning och certifiering av sjöfolk i tredjeländer har inrättats; på senare tid har unionens regler om detta genom en omarbetning blivit Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008⁴.

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ EGT L 319, 12.12.1994, s. 28.

⁴ EUT L 323, 3.12.2008, s. 33.

- (3) Under 2010 hölls i Manila en konferens för parterna i STCW-konventionen och då infördes flera väsentliga ändringar i konventionen, nämligen om förebyggande av bedrägligt beteende vad gäller certifikat, på området hälsokrav, säkerhetsutbildning och utbildning i teknikrelaterade frågor. Med Manilaändringarna har också krav för matroser införts liksom nya yrkesprofiler, såsom elingenjörer.
- (4) Alla medlemsstater är parter i konventionen och ingen av dem har motsatt sig Manilaändringarna under förfarandet i detta syfte. Medlemsstaterna måste därför anpassa sina nationella regler efter Manilaändringarna. En konflikt mellan medlemmarnas internationella åtaganden och deras EU-åtaganden bör undvikas. Med tanke på sjöfartens globala karaktär bör unionens regler om utbildning och certifiering av sjöfolk anpassas efter internationella regler. Många bestämmelser i direktiv 2008/106/EG bör därmed ändras för att återspegla Manilaändringarna.
- (5) På Manilakonferensen strävade parterna, bland annat, efter att sätta objektiva gränser för undantagen från bestämmelserna om minsta tillåtna vilotid för vakthållningspersonal och sjöfolk med uppgifter som rör säkerhet och förhindrande av förorening. Dessa nya bestämmelser bör också införas i EU-lagstiftningen. De bör dock följa bestämmelserna om sjömäns vilotid enligt rådets direktiv 1999/63/EG av den 21 juni 1999⁵ och 2009/13/EG av den 16 februari 2009⁶. Dessutom ska befogenheten att tillåta undantag begränsas vad gäller längsta tid, frekvens och omfattning. Bestämmelser om detta bör införas i direktivet.
- (6) Direktiv 2008/106/EG innehåller också ett system för erkännande av tredjeländers utbildnings- och certifieringssystem för sjöfolk. Erkännandet sker genom beslut från kommissionen efter ett förfarande där kommissionen med bistånd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån (byrån) som inrättades genom förordning (EG) nr 1406/2002⁷ och av kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS), inrättad genom förordning (EG) nr 2099/2002⁸. Erfarenheterna från tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 2008/106/EG om erkännande av tredjeländer för STCW:s syften tydde på att en ändring borde införas i detta förfarande, nämligen när det gäller tremånadersfristen för beslut om erkännande som för närvarande åligger kommissionen enligt artikel 19.3 i direktivet. Eftersom erkännandet kräver att byrån genomför en inspektion som måste planeras och genomföras, och att det i de flesta fall för det berörda tredjelandet krävs väsentliga anpassningar efter STCW-kraven, kan hela processen inte genomföras på tre månader; enligt erfarenheterna verkar en mer realistisk tidsram för detta vara arton månader. Tidsfristen bör därför ändras i enlighet med detta, men möjligheten för den begärande medlemsstaten att preliminärt godkänna tredjelandet bör behållas för att bevara flexibiliteten.
- (7) Tillgänglig statistik om europeiskt sjöfolk är ofullständig och ofta inkorrekt, vilket gör beslutsfattandet inom denna vanskliga sektor ännu svårare. Detaljerad information om sjöfolks certifikat kan inte helt lösa det här problemet men skulle helt klart hjälpa.

⁵ Rådets direktiv 1999/63/EG av den 21 juni 1999 om det avtal om arbetstidens organisation för sjömän som ingåtts av European Community Shipowners' Association (ECSA) och Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) - Bilaga: Europeiskt avtal om arbetstidens organisation för sjömän EGT L 167, 2.7.1999, s. 33.

⁶ EUT L 124, 20.5.2009, s. 30.

⁷ EGT L 208, 5.8.2002, s. 1.

⁸ EGT L 324, 29.11.2002, s. 1.

Enligt STCW-konventionen är parterna skyldiga att föra register över alla certifikat och godkännanden och relevanta förnyelser och andra åtgärder som påverkar dem (regel I/2.14). Medlemsstaterna är enligt artikel 11.4 i direktiv 2008/106 skyldiga att föra register över utfärdade certifikat och intyg om erkännande. För att få en så fullständig bild som möjligt av anställningssituationen i Europa, bör medlemsstaterna vara skyldiga att till kommissionen sända in utvald information som finns i deras register över sjöfolks certifikat. Denna information bör användas för statistiska ändamål och överensstämja med unionens bestämmelser om krav på dataskydd. En bestämmelse i detta syfte bör införas i direktiv 2008/106/EG.

- (8) För att samla in uppgifter om sjömansyrket i enlighet med utvecklingen av detta och av tekniken, bör kommissionen ges befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt i fråga om anpassningar av bilaga V till direktiv 2008/106/EG. Dessa delegerade akter bör i synnerhet gälla innehållet i uppgifterna om intyg om erkännande, behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande och om antalet sjöfolk som får certifikat utfärdade eller intygade och närmare uppgifter om dessa, varvid reglerna om dataskydd i den bilagan ska beaktas. Kommissionen bör dessutom ha befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa åtgärder för medlemsstaternas insamling, lagring och analys av denna typ av nya statistiska uppgifter om sjöfolk som krävs, och för att samla in information som är aktuell och överensstämmer med verkligheten. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under det förberedande arbetet, inbegripet på expertnivå. Kommissionen bör, när den förbereder och utarbetar delegerade akter, säkerställa att relevanta dokument samtidigt, i rätt tid och på lämpligt sätt överförs till Europaparlamentet och rådet.
- (9) För att säkerställa att kraven i direktiv 2008/106/EG genomförs på ett enhetligt sätt har kommissionen fått genomförandebefogenheter på området utbildning och certifiering av sjöfolk. Denna befogenhet bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁹.
- (10) Granskningsförfarandet bör användas vid genomförandet av beslut om erkännande och återkallande av erkännande av tredjeländers STCW-system.
- (11) Ändringarna i konventionen träder i kraft den 1 januari 2012 och för att göra övergången till de nya reglerna smidig har övergångsbestämmelser fram till den 1 januari 2017 beslutats i Manilaavtalet. Samma tidsram och övergångsbestämmelser finns i detta direktiv.
- (12) Direktiv 2008/106/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2008/106/EG ska ändras på följande sätt:

⁹ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

1) Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 18 ska ersättas med följande:

”18. *radioreglemente*: det reviderade radioreglementet som antagits av världsradiokonferensen för marina mobiltjänster, i gällande version,”

b) Punkt 24 ska ersättas med följande:

”24. *STCW-koden*: koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW) sådan den antogs genom resolution 2 vid parternas STCW-konferens 2010, i gällande version,”

c) Punkt 27 utgår.

d) Följande punkter ska läggas till:

”32. *GMDSS-radiooperatör*: en person som är kvalificerad enligt bestämmelserna i kapitel IV i bilaga I,

33. *ISPS-koden*: Internationella koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (ISPS-koden) som den 12 december 2002 antogs genom resolution 2 av konferensen mellan de fördragsslutande regeringarna till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (Solas), i gällande version,

34. *fartygets skyddschef*: den person ombord på fartyget som är ansvarig inför befälhavaren och utsedd av företaget som ansvarig för fartygets sjöfartsskydd, inbegripet för införande och upprätthållande av fartygets skyddsplan och för samarbetet med företagets och hamnanläggningens skyddschefer,

35. *sjöfartsskyddsuppgifter*: omfattar alla sjöfartsskyddsuppgifter och funktioner ombord på fartyg enligt definitionen i kapitel XI/2 i Internationella konventionen om säkerhet för människoliv till sjöss (Solas 1974, i dess senaste lydelse) och Internationella koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (ISPS-koden),

36. *behörighetsbevis*: ett certifikat som har utfärdats och godkänts för befälhavare, befäl och GMDSS-radiooperatörer i enlighet med bestämmelserna i kapitel II, III, IV eller VII i bilaga I och som berättigar den lagliga innehavaren att tjänstgöra i den befattning och utföra de uppgifter som hör till den ansvarsnivå som specificeras däri,

37. *certifikat om yrkeskunnande*: ett annat certifikat än behörighetsbevis, utfärdat till en sjöman med uppgift om att relevanta krav på utbildning, kompetens eller sjötjänstgöring i direktivet har uppfyllts,

38. *skriftligt intyg*: dokumentation, annan än ett behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande, som används för att fastställa att de relevanta kraven i detta direktiv har uppfyllts,

39. *elingenjör*: ett befäl med de kvalifikationer som anges i kapitel III i bilaga I,

40. *matros*: manskap med de kvalifikationer som anges i kapitel II i bilaga I,

41. *motorman*: manskap med de kvalifikationer som anges i kapitel III i bilaga I.”

2) Artikel 3.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sjöfolk som tjänstgör på sådant fartyg som avses i artikel 2 utbildas minst i enlighet med kraven i STCW-konventionen enligt bilaga I till detta direktiv, och innehar certifikat i enlighet med artikel 1.36 och 1.37.”

3) Artikel 4 utgår.

4) Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att certifikat utfärdas endast till kandidater som uppfyller kraven i denna artikel.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Certifikat ska utfärdas i enlighet med regel I/2.3 i STCW-konventionen.”

c) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3a. Certifikat ska utfärdas endast av medlemsstaterna, efter kontroll av alla nödvändiga skriftliga intygs äkthet och giltighet och i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.”

d) I slutet av punkt 5 ska följande mening läggas till:

”Intyg om erkännande ska endast utfärdas om alla krav i STCW-konventionen och i detta direktiv har uppfyllts.”

e) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

”6. En medlemsstat som erkänner ett behörighetsbevis eller ett certifikat om yrkeskunnande, som har utfärdats till befälhavare och befäl i enlighet med bestämmelserna i regel V/1-1 och V/1-2 i bilaga I, enligt förfarandet i artikel 19.2 ska intyga detta erkännande genom påteckning på certifikatet endast efter kontroll av certifikatets äkthet och giltighet. Formuläret för intyget om erkännande ska vara det som anges i punkt 3 i avsnitt A-I/2 i STCW-koden.

7. De intyg om erkännande som avses i punkterna 5 och 6

(a) kan utfärdas som separata dokument,

(b) ska utfärdas endast av medlemsstater,

(c) ska vart och ett tilldelas ett unikt nummer, med undantag för intyg om erkännande av ett certifikat, som får tilldelas samma nummer

som det ifrågavarande certifikatet förutsatt att detta nummer är unikt, och

- (d) ska upphöra att gälla så snart det genom intyg erkända certifikatet upphör att gälla eller dras in, upphävs eller återkallas av medlemsstaten eller av det tredjeland som utfärdade det, och under alla omständigheter senast fem år efter dagen för utfärdande.”

f) Följande punkter ska läggas till:

”11. Alla som ansöker om certifiering ska lägga fram tillfredsställande bevis på

- (a) sin identitet,
- (b) att deras ålder inte underskrider den som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för det certifikat som ansökan gäller,
- (c) att de uppfyller de hälsokrav som anges i avsnitt A-I/9 i STCW-koden,
- (d) att de fullgjort den sjötjänstgöring och annan tillhörande obligatorisk utbildning som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för det certifikat som ansökan gäller, och
- (e) att de uppfyller de kompetensnormer som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för de befattningar, funktioner och nivåer som ska framgå av certifikatets intyg om erkännande.

12. Medlemsstaterna åtar sig att

- (a) föra register över alla certifikat och intyg om erkännande för befälhavare och befäl samt, i förekommande fall, manskap, vilka har utfärdats, har utgått eller förnyats, upphävts, återkallats eller rapporterats försvunna eller förstörda samt över utfärdade dispenser,
- (b) tillhandahålla information om statusen på sådana certifikat, intyg om erkännande och dispenser till andra medlemsstater eller andra parter i STCW-konventionen och till företag som begär bekräftelse på äktheten och giltigheten hos certifikat som tillställts dem av sjöfolk som anhåller om erkännande av sina certifikat eller om anställning på fartyg, och
- (c) varje år till kommissionen tillhandahålla den information som anges i bilaga V till detta direktiv, för statistiska ändamål.

13. Från och med den 1 januari 2017 ska den information som krävs enligt punkt 12 tillhandahållas på elektronisk väg.”

5) Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. En medlemsstat ska, för fartyg som tilldelats rätt att åtnjuta bestämmelserna om kustnära resor i STCW-konventionen, vilket omfattar resor utanför kusten till en

annan medlemsstat eller en annan part i STCW-konventionen inom gränserna för vad de definierar som kustnära, sluta en överenskommelse med de berörda medlemsstaterna eller parterna med uppgift om såväl berörda handelområden som andra relevanta bestämmelser.”

b) Följande punkter ska införas som punkterna 3a och 3b:

”3a. Certifikat för sjöfolk som utfärdats av en medlemsstat eller en part i STCW-konventionen för dess definierade gränser för kustnära resor kan godkännas av andra medlemsstater inom deras fastställda gränser för kustnära resor, under förutsättning att de berörda medlemsstaterna eller parterna sluter en överenskommelse där uppgifter om berörda handelsområden och andra relevanta förhållanden anges.

3b. Medlemsstater som definierar kustnära resor, i enlighet med kraven i denna artikel, ska

- (a) uppfylla principerna för kustnära resor som anges i avsnitt A-I/3 i STCW-koden,
- (b) infoga gränserna för kustnära resor i de intyg om erkännande som utfärdas i enlighet med artikel 5.”

6) Artikel 9.1 och 9.2 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska införa processer och förfaranden för opartisk undersökning av rapporterade fall av inkompetens, handlande, underlåtenhet eller äventyrande av säkerheten som kan innebära ett direkt hot mot säkerheten för liv eller egendom till sjöss eller mot den marina miljön, som läggs till last innehavare av certifikat eller intyg om erkännande utfärdade av den medlemsstaten och som ska ha förevarit i anslutning till utförande av arbetsuppgifter som är hänförliga till deras certifikat, och för återkallande, indragande och upphävande av sådana certifikat av sådan anledning och för förhindrande av bedrägeri.

2. Medlemsstaterna ska införa och tillämpa lämpliga bestämmelser för att förhindra bedrägerier och annan olaglig verksamhet som inbegriper utfärdade av certifikat och intyg om erkännande.”

7) Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) All verksamhet rörande utbildning, kompetensbedömning, certifiering, inklusive läkarintyg, intyg om erkännande och förnyad giltighet, som utförs av icke-statliga organ eller dem underställda enheter, ska kontinuerligt övervakas genom ett system för kvalitetsnormer för att säkerställa att de fastslagna målen uppnås, inbegripet dem som gäller lärares och bedömares kvalifikationer och erfarenhet.”

ii) Led c ska ersättas med följande:

”c) Målen för utbildningen och de därmed sammanhängande kompetensnormerna ska vara klart och tydligt definierade och fastställa de nivåer för kunskaper, förståelse och skicklighet som är adekvata för de examinationer och bedömningar som krävs i STCW-konventionen. Målen och de därmed sammanhängande kvalitetsnormerna kan anges var för sig för olika kurser och utbildningsprogram och ska innefatta förvaltningen av certifieringssystemet.”

b) I punkt 2 ska följande led d läggas till:

”d) Alla tillämpliga bestämmelser i detta direktiv och i STCW-konventionen och koden, inbegripet ändringar, ska omfattas av systemet för kvalitetsnormer.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. En rapport om varje utvärdering som följd av punkt 2 ska överlämnas till kommissionen av vederbörande medlemsstat, i det format som anges i avsnitt A-I/7 i STCW-koden, inom sex månader från dagen för utvärderingen.”

8) Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Hälsokrav

1. Varje medlemsstat ska införa normer för hälsokrav för sjöfolk och förfarande för utfärdande av ett läkarintyg i enlighet med bestämmelserna i denna artikel och i avsnitt A-I/9 i STCW-koden.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de som ansvarar för att bedöma sjömäns hälsa är läkare som medlemsstaten har erkänt för läkarundersökning av sjöfolk, i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-I/9 i STCW-koden.
3. Sjöfolk som innehar certifikat som är utfärdade eller erkända enligt bestämmelserna i konventionen och som tjänstgör till sjöss, ska också inneha ett giltigt läkarintyg utfärdat i enlighet med bestämmelserna i denna artikel och i avsnitt A-I/9 i STCW-koden.
4. Alla som ansöker om certifikat ska
 - (a) ha fyllt 16 år,
 - (b) förete tillfredsställande bevis på sin identitet, och
 - (c) uppfylla normerna för hälsokrav som fastställts av den berörda medlemsstaten.
5. Läkarintyg ska vara giltiga i högst två år såvida sjömannen inte är under 18 år, i vilket fall giltighetsperioden är högst ett år.

6. Om giltighetstiden för ett läkarintyg går ut under en resa, ska läkarintyget gälla till ankomsten till nästa anlöpningshamn där en läkare som är erkänd av medlemsstaten är tillgänglig, under förutsättning att perioden inte överskrider tre månader.
7. I brådskande fall kan en medlemsstat tillåta att en sjöman arbetar utan giltigt läkarintyg till ankomsten till nästa anlöpningshamn där en läkare som erkänts av den medlemsstaten är tillgänglig, under förutsättning att
 - (a) perioden för ett sådant tillstånd inte överskrider tre månader, och
 - (b) att sjömannen ifråga innehar ett utgående läkarintyg av senare datum.”
- 9) Artikel 12 ska ändras på följande sätt:
 - a) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

”2a. Varje befälhavare och befäl ska, för fortsatt sjötjänstgöring på tankfartyg, uppfylla kraven i punkt 1 i denna artikel och med intervall som inte får överstiga fem år, påvisa fortsatt yrkeskompetens för tankfartyg i enlighet med avsnitt A-I/11 punkt 3 i STCW-koden.”
 - b) I punkt 3 ska ”1 februari 2002” ersättas med ”1 januari 2017”.
 - c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. I syfte att uppdatera befälhavares, befäls och radiooperatörers kunskaper ska varje medlemsstat säkerställa att texterna till aktuella förändringar i nationella och internationella regler om säkerheten för människoliv till sjöss, sjöfartsskydd och skyddet av den marina miljön görs tillgängliga för fartyg med rätt att föra deras flagg.”
- 10) I artikel 13 ska punkt 2 utgå.
- 11) Artikel 14 ska ändras på följande sätt:
 - a) I artikel 1 ska följande led läggas till som leden f och g:
 - ”f) sjöfolk som mönstrar på ett av dess fartyg har genomgått repetitionsutbildning och fortbildning i enlighet med STCW-konventionen,
 - g) att det ombord på dess fartyg alltid ska förekomma effektiv muntlig kommunikation i enlighet med regel 14.3 och 14.4 i kapitel V i Solaskonventionen.”
 - b) Följande ska läggas till som punkt 4:

”4. Företagen ska säkerställa att befälhavare, befäl och annan personal som tilldelats särskilda arbetsuppgifter och med särskilt ansvar ombord på roropassagerarfartyg ska ha genomgått förtrogenhetsutbildning för att uppnå kunskaper som är lämpliga för den kapacitet som ska uppfyllas, de uppgifter som utförs och det ansvar som ska bäras, med hänsyn till riktlinjerna i avsnitt B-I/14 i STCW-koden.”

12) Artikel 15 ska ersättas med följande:

”Tjänstgöringsduglighet

1. För att förhindra uttröttnings ska medlemsstaterna
 - (a) införa och genomdriva bestämmelser om viloperioder för vaktgående personal och för dem vars uppgifter omfattar särskilda uppgifter som rör säkerhet, skydd och förhindrande av förorening i enlighet med punkterna 3–15,
 - (b) kräva att vakthållningssystemen ordnas så att den vaktgående personalens effektivitet inte inskränks på grund av uttröttnings samt att uppgifterna organiseras så att den första vakten i början av en resa och påföljande avlösande vakter är tillräckligt utvilade och i övrigt tjänstedugliga.
2. Medlemsstaterna ska för att förhindra drog- och alkoholmissbruk säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas i enlighet med de bestämmelser som anges i denna artikel.
3. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till den risk som sjöfolks uttröttnings utgör, särskilt för dem vars uppgifter omfattar säker drift av ett fartyg.
4. Alla som tilldelas tjänstgöring som vakthavande befäl eller som vaktmanskaps, och de vars uppgifter omfattar särskilda uppgifter som rör säkerhet, skydd och förhindrande av förorening ska beredas tillfälle till en viloperiod på minst
 - (a) 10 timmars vila under en 24-timmarsperiod, och
 - (b) 77 timmar under en 7-dagarsperiod.
5. Vilotimmarna får inte fördelas på mer än två perioder, varav den ena ska vara minst sex timmar, och det får inte gå mer än 14 timmar mellan två viloperioder.
6. Kraven på viloperioder i punkterna 4 och 5 behöver inte upprätthållas vid nödsituationer, övningar, eller under andra onormala driftsförhållanden. Mönstring, brandbekämpnings- och livbåtsövningar samt övningar som föreskrivs i nationell lagstiftning och andra författningar och av internationella instrument, ska genomföras så att viloperioderna störs så lite som möjligt och så att de inte föranleder uttröttnings.
7. Medlemsstaterna ska kräva att vaktsceman sätts upp på lättillgängliga ställen. Vaktsceman ska upprättas i ett standardiserat format på fartygets arbetspråk och på engelska.
8. När en person har bakjour, exempelvis när maskinrummet är obemannat, ska personen få lämplig kompensationsvila om den normala viloperioden störs av uttryckningar.
9. Medlemsstaterna ska kräva att en journal över sjöfolkets dagliga vilotimmar ska föras i ett standardiserat format, på fartygets arbetspråk och på engelska, för att möjliggöra tillsyn och kontroll av efterlevnaden av bestämmelserna i denna artikel. De ombordanställda ska få en kopia av den journal som rör just dem, vilken ska vara

godkänd av befälhavaren eller av en person som fått tillstånd av befälhavaren, och av den ombordanställda.

10. Utan hinder av reglerna i punkterna 3–9 har befälhavaren på ett fartyg rätt att kräva att en ombordanställd utför det antal arbetstimmar som krävs för den omedelbara säkerheten för fartyg, personer ombord eller last, eller för att bistå andra fartyg eller personer i sjönöd. Befälhavaren kan därmed dra in schemat över vilotimmar och begära att de ombordanställda utför det antal arbetstimmar som krävs tills normaltillstånd har återställts. Så snart som möjligt efter det att normaltillstånd har återställts ska befälhavaren se till att ombordanställda som har arbetat under en schemalagd viloperiod får lämplig vila.
11. Med hänsyn till de allmänna principerna om skydd av hälsa och säkerhet för arbetstagare, får medlemsstaterna tillåta eller registrera kollektivavtal som tillåter undantag från de fastställda vilotimmarna i punkterna 4 b och 5 under förutsättning att viloperioden minst är 70 timmar under en 7-dagarsperiod. Sådana undantag ska i enlighet med direktiv 1999/63/EG, så långt det är möjligt, följa de normer som fastställts, men får beakta tätare eller längre ledighetsperioder eller att kompensationsledighet beviljas och ska också, så långt det är möjligt, beakta riktlinjerna om förebyggande av uttrötning enligt avsnitt B-VIII/1 i STCW-koden.
12. De undantag som avses i punkt 11 från veckovilan som anges i punkt 4 b får inte tillåtas mer än två veckor i följd. Tiden mellan två undantagsperioder ombord måste vara minst dubbelt så lång som den tid undantaget gäller.
13. Inom ramen för möjliga undantag från punkt 5 som avses i punkt 11 får vilotiden enligt punkt 4 c delas upp i högst tre perioder, varav en ska vara minst 6 timmar och ingen av dem får vara kortare än en timme. Det får inte gå mer än 14 timmar mellan två viloperioder. Undantag får inte vara längre än två 24-timmarsperioder under en 7-dagarsperiod.
14. Medlemsstaterna ska i syfte att förhindra alkoholmissbruk fastställa en gräns på högst 0,05 % blodalkoholkoncentration eller 0,25 mg/l alkohol i utandningsluften eller en alkoholmängd som leder till sådan alkoholkoncentration för befälhavare, befäl och annat sjöfolk när de utför specialuppgifter som rör säkerhet, skydd och den marina miljön.”
- 13) Artikel 19.3 ska ersättas med följande:

”3. Beslutet om erkännande av ett tredjeland ska fattas av kommissionen i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 28.2 inom arton månader efter den dag då begäran lämnades in. Medlemsstaten som lämnar in begäran kan besluta att unilateralt erkänna tredjelandet fram till dess att ett beslut har fattats i enlighet med denna punkt.”
- 14) Artikel 20.6 ska ersättas med följande:

”6. Beslutet om ett återkallande av erkännandet ska fattas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 28.2. De berörda medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att genomföra beslutet.”
- 15) Artikel 23.2 ska ändras på följande sätt:

a) Den inledande meningen ska ersättas med följande:

”2. Bedömning, i enlighet med del A i STCW-koden, av förmågan hos sjöfolket på fartyget att upprätthålla de normer för vakthållning och säkerhet som krävs enligt STCW-konventionen, ska i förekommande fall göras om det av otvetydiga skäl finns anledning att anta att sådana normer inte upprätthålls, då något av följande inträffat:”

b) Led d ska ersättas med följande:

”d) Fartyget har på annat sätt framförts så att det innebär en fara för personer, egendom eller miljö, eller äventyrar säkerheten.

16) Följande artikel ska införas som artikel 25a:

”Artikel 25a

Information för statistiska ändamål

1. Medlemsstaterna ska för statistiska ändamål lämna den information som anges i bilaga V till kommissionen.
2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla denna information till kommissionen på årsbasis och i elektroniskt format, och den ska omfatta information som har registrerats till och med den 31 december föregående år.
3. Kommission ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 27a för att vidta lämpliga åtgärder för insamling, lagring och analys av informationen.”

17) Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Kommission ska i enlighet med artikel 27a ha befogenhet att anta delegerade akter om ändringar av bilaga V till detta direktiv när det gäller specifikt och relevant innehåll och närmare detaljer i den information som medlemsstaterna ska lämna, varvid reglerna om dataskydd ska beaktas.”

18) Följande artikel ska införas som artikel 27a:

”Artikel 27a

Utövande av delegering

1. Befogenhet att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 25a och 27 ska ges till kommissionen under obestämd tid från och med den dag då detta direktiv träder i kraft.
3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 25a och 27 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande innebär att delegeringen av befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*,

eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
 5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 25a och 27 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”
- 19) Artikel 28 ska ersättas med följande:

”Artikel 28

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (Coss), inrättad genom förordning (EG) nr 2099/2002. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) 182/2011 gälla.”

- 20) Artiklarna 29 och 30 ska ersättas med följande:

”Artikel 29

Påföljder

Medlemsstaterna ska fastställa ett påföljdssystem för brott mot de nationella bestämmelser som antas i enlighet med artiklarna 3, 5, 7, 9–15, 17, 18, 19, 22, 23, 24 samt bilaga I och ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa påföljder tillämpas. De sålunda beslutade påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 30

Övergångsbestämmelser

1. Med hänsyn till de sjömän som påbörjade godkänd sjötjänstgöring, godkända utbildningsprogram eller en godkänd utbildning före den 1 juli 2013 får en medlemsstat till och med den 1 januari 2017 fortsätta att utfärda, erkänna och godkänna certifikat i enlighet med kraven i detta direktiv på samma sätt som innan detta direktiv trädde i kraft.

Till och med den 1 januari 2017 får en medlemsstat fortsätta att förnya och förlänga certifikat och intyg om erkännande i enlighet med kraven i detta direktiv på samma sätt som innan detta direktiv trädde i kraft.”

- 21) Artikel 33 utgår.
- 22) Bilagorna ska ändras på följande sätt:
- a) Bilaga I till direktiv 2008/106/EG ska ersättas med bilaga I till detta direktiv.
 - b) Bilaga II till direktiv 2008/106/EG ska ändras enligt bilaga II till detta direktiv.
 - c) Texten i bilaga III till detta direktiv ska läggas till som bilaga V till direktiv 2008/106/EG.

Artikel 2

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2012.

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft bestämmelser i de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 31 december 2012. De ska genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlaments vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I
UTBILDNINGSKRAV I STCW-KONVENTIONEN ENLIGT ARTIKEL 3

KAPITEL I
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1. Reglerna som hänvisas till i denna bilaga kompletteras av de obligatoriska bestämmelserna i del A i STCW-koden, med undantag av kapitel VIII, regel VIII/2.

Hänvisningar till en bestämmelse i en regel innebär även en hänvisning till motsvarande avsnitt i del A i STCW-koden.

Medlemsstaterna ska se till att sjöfolk har språkkunskaper enligt beskrivningarna i avsnitt A-II/1, A-III/1, A-IV/2 och A-II/4 i STCW-koden som är tillräckliga för att de ska kunna utföra sina fastställda uppgifter på ett fartyg som för en värdmedlemsstats flagga.

Del A i STCW-koden innehåller kompetensnormer som kandidaterna måste uppvisa för utfärdande och förnyelse av behörighetsbevis enligt STCW-konventionens bestämmelser. För att klargöra sammanhanget mellan de alternativa certifieringsbestämmelserna i kapitel VII och certifieringsbestämmelserna i kapitel II, III och IV är de färdigheter som anges i kompetensnormerna grupperade på lämpligt sätt under följande sju funktioner:

- (1) Navigation
- (2) Lasthantering och stuvning
- (3) Kontroll av fartygets drift och vård av personer ombord
- (4) Marin maskinteknik
- (5) Elektrisk, elektronisk och kontrollteknik
- (6) Underhåll och reparationer
- (7) Radiokommunikation

på följande nivåer:

- (1) Ledningsnivå
- (2) Driftsnivå
- (3) Underhållsnivå.

Funktionerna och ansvarsnivåerna urskiljs genom underrubriker i tabblåerna över kompetensnormer som ges i kapitel II, III, och IV i del A i STCW-koden.

KAPITEL II BEFÄL OCH DÄCKSAVDELNING

Regel II/1

Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer

1. Varje vakthavande befäl på bryggan som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1. ha fyllt 18 år,
 - 2.2. ha godkänd sjötjänstgöring under minst tolv månader som del i ett godkänt utbildningsprogram, vilket inbegriper utbildning ombord som uppfyller kraven i avsnitt A-II/1 i STCW-koden och dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal, eller ha annan godkänd sjötjänstgöring under minst 36 månader,
 - 2.3. under den föreskrivna sjötjänstgöringen ha utfört vakthållningsuppgifter på bryggan under överinseende av befälhavaren eller ett behörigt befäl under minst sex månader,
 - 2.4. uppfylla tillämpliga krav enligt reglerna i kapitel IV på lämpligt sätt för utförande av bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet,
 - 2.5. ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/1 i STCW-koden, och
 - 2.6. uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1 punkt 2, avsnitt A-VI/2 punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3 punkterna 1–4 och avsnitt A-VI/4 punkterna 1–3 i STCW-koden.

Regel II/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer

Befälhavare och överstyrman på fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer

1. Varje befälhavare och överstyrman som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer ska inneha ett **behörighetsbevis**.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1. uppfylla kraven för certifiering som vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer och ha godkänd sjötjänstgöring i denna befattning:
 - 2.1.1. under minst tolv månader för certifiering som överstyrman, och

- 2.1.2. under minst 36 månader för certifiering som befälhavare. Denna tid får dock reduceras, men inte till mindre än 24 månader, om minst tolv månader av denna sjötjänstgöring har fullgjorts som överstyrman, och
- 2.2. ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/2 i STCW-koden för befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer.

Befälhavare och överstyrman på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000

1. Varje befälhavare och överstyrman som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000 ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1. för certifiering som överstyrman, uppfylla kraven för vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mera,
 - 2.2. för certifiering som befälhavare, uppfylla kraven på vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mera och ha godkänd sjötjänstgöring under minst 36 månader i denna befattning. Denna tid får dock reduceras, men inte till mindre än 24 månader, om minst tolv månader av denna sjötjänstgöring har fullgjorts som överstyrman, och
 - 2.3. ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/2 i STCW-koden för befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000.

Regel II/3

Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande befäl på bryggan och befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500

Fartyg som inte används på kustnära resor

1. Varje vakthavande befäl på bryggan som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 som inte används på kustnära resor ska inneha ett behörighetsbevis för fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer.
2. Varje befälhavare som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 som inte används på kustnära resor ska inneha ett behörighetsbevis för tjänstgöring som befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000.

Fartyg som används på kustnära resor

Vakthavande befäl på bryggan

1. Varje vakthavande befäl på bryggan som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 och som används på kustnära resor ska inneha ett behörighetsbevis.

2. Alla som ansöker om ett certifikat som vakthavande befäl på bryggan på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 och som används på kustnära resor ska
 - 2.1. ha fyllt 18 år,
 - 2.2. ha genomgått
 - 2.2.1. specialutbildning, inbegripet en tillräcklig period av godkänd sjötjänstgöring så som medlemsstaten kräver, eller
 - 2.2.2. godkänd sjötjänstgöring i däcksavdelning under minst 36 månader,
 - 2.3. uppfylla de tillämpliga kraven enligt reglerna i kapitel IV, i förekommande fall, för utförande av bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet,
 - 2.4. ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/3 i STCW-koden för vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 som används på kustnära resor, och
 - 2.5. uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1 punkt 2, avsnitt A-VI/2 punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3 punkterna 1–4 och avsnitt A-VI/4 punkterna 1–3 i STCW-koden.

Befälhavare

Varje befälhavare som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 och som används på kustnära resor ska inneha ett behörighetsbevis.

1. Alla som ansöker om ett certifikat som befälhavare på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 och som används på kustnära resor ska
 - 1.1. ha fyllt 20 år,
 - 1.2. ha godkänd sjötjänstgöring som vakthavande befäl på bryggan under minst tolv månader,
 - 1.3. ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/3 i STCW-koden för befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 som används på kustnära resor, och
 - 1.4. uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1 punkt 2, avsnitt A-VI/2 punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3 punkterna 1–4 och avsnitt A-VI/4 punkterna 1–3 i STCW-koden.
2. Undantag

Administrationen får, om den anser att ett fartygs storlek och förhållandena under dess resa är sådana att tillämpningen av samtliga krav i denna regel och i avsnitt A-II/3 i STCW-koden skulle vara orimlig eller omöjlig, i den omfattningen, undanta befälhavaren och vakthavande

befäl på bryggan på ett sådant fartyg eller sådan klass av fartyg från några av kraven, med beaktande av säkerheten för alla fartyg som eventuellt trafikerar samma farvatten.

Regel II/4

Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som deltar i vakthållning på bryggan

1. Manskap som deltar i vakthållning på bryggan på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer, förutom manskap under utbildning och manskap som under vakthållning har okvalificerade arbetsuppgifter, ska vara vederbörligt certifierade för att utföra sådana uppgifter.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1. ha fyllt 16 år,
 - 2.2. ha genomgått
 - 2.3. godkänd sjötjänstgöring omfattande minst sex månaders utbildning och praktik, eller
 - 2.4. specialutbildning som äger rum antingen på land eller till sjöss och som innefattar en godkänd period av sjötjänstgöring under minst två månader, och
 - 2.5. uppfylla den kompetensnorm som anges i A-II/4 i STCW-koden.
3. Den sjötjänstgöring, utbildning och praktik som föreskrivs i punkterna 2.2.1 och 2.2.2 ska utföras i förbindelse med vakthållning på bryggan och innefatta uppgifter utförda under direkt överinseende av befälhavaren, vakthavande befäl på bryggan eller behörigt manskap.

Regel II/5

Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som matroser

1. Alla matroser som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet på 500 eller mer ska vara vederbörligt certifierade.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1. ha fyllt 18 år,
 - 2.2. uppfylla de obligatoriska minimikraven för certifiering av manskap som deltar i vakthållning på bryggan,
 - 2.3. som behörig att delta i vakthållning på bryggan ha godkänd sjötjänstgöring i däcksavdelningen under
 - 2.3.1. minst 18 månader, eller
 - 2.3.2. minst tolv månader och ha genomgått godkänd utbildning, och
 - 2.4. uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/5 i STCW-koden.

3. Alla medlemsstater ska jämföra de kompetensnormer som krävs för matroser för certifikat som utfärdas före den 1 januari 2012 med de normer som anges för certifikat i avsnitt A-II/5 i STCW-koden, och bedöma om denna personal ska behöver uppdatera sina kvalifikationer.
4. Till och med den 1 januari 2017 får en medlemsstat som också är part i Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention om standarder för arbete till sjöss, 1946 (nr 74) fortsätta att förnya och förlänga certifikat och intyg om erkännande i enlighet med bestämmelserna i ovanstående konvention.
5. Medlemsstaten kan bedöma att sjöfolk uppfyller kraven i denna regel om de har tjänstgjort i en relevant befattning på däcksavdelningen under minst tolv månader under de 60 månaderna som föregår ikraftträdandet av detta direktiv.

KAPITEL III MASKINAVDELNINGEN

Regel III/1

Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande maskinbefäl i bemannade maskinrum eller maskinister utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum

1. Varje vakthavande maskinbefäl i bemannade maskinrum eller maskinbefäl med bestämda arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1. ha fyllt 18 år,
 - 2.2. ha genomgått kombinerad utbildning i verkstad och godkänd sjötjänstgöring i minst tolv månader som del i ett godkänt utbildningsprogram som inbegriper utbildning ombord enligt kraven i avsnitt A-III/1 i STCW-koden och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal, eller på annat sätt genomgått kombinerad utbildning i verkstad och godkänd sjötjänstgöring i minst 36 månader varav minst 30 månader i sjötjänstgöring i maskinavdelningen,
 - 2.3. under den föreskrivna sjötjänstgöringen ha utfört vakthållningsuppgifter i maskinrummet under överinseende av maskinchefen eller behörigt maskinbefäl under minst sex månader,
 - 2.4. ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/1 i STCW-koden, och
 - 2.5. uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1 punkt 2, avsnitt A-VI/2 punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3 punkterna 1–4 och avsnitt A-VI/4 punkterna 1–3 i STCW-koden.

Regel III/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av maskinchefer och förste maskinister på fartyg vars framdrivningsmaskineri har en effekt av 3 000 kW eller mer

1. Varje maskinchef och förste maskinist på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 3 000 kW eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska

- 2.1. uppfylla kraven för certifiering som vakthavande maskinbefäl på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer och ha godkänd sjötjänstgöring för den befattningen:
 - 2.1.1. för certifiering som förste maskinist minst tolv månader som behörigt maskinbefäl, och
 - 2.1.2. för certifiering som befälhavare minst 36 månader. Denna tid får dock reduceras, men inte till mindre än 24 månader, om minst tolv månader av denna sjötjänstgöring har fullgjorts som förste maskinist, och
- 2.2. ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/2 i STCW-koden.

Regel III/3

Obligatoriska minimikrav för certifiering av maskinchefer och förste maskinister på fartyg vars framdrivningsmaskineri har en effekt mellan 750 och 3 000 kW

1. Varje maskinchef och förste maskinist på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt mellan 750 och 3 000 kW ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1. uppfylla kraven för certifiering som vakthavande maskinbefäl och
 - 2.1.1. för certifiering som förste maskinist ha fullgjort minst tolv månader som maskinbefälsassistent eller maskinbefäl, och
 - 2.1.2. för certifiering som maskinchef, ha fullgjort minst 24 månaders godkänd sjötjänstgöring, av vilka minst tolv månader med behörighet att tjänstgöra som förste maskinist,
 - 2.2. ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/3 i STCW-koden.
3. Varje maskinbefäl med behörighet att tjänstgöra som förste maskinist på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 3 000 kW eller mer får tjänstgöra som maskinchef på havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt under 3 000 kW, under förutsättning att detta bekräftas i certifikatet.

Regel III/4

Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som deltar i vakthållning i bemannade maskinrum eller är utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum

1. Manskap som deltar i vakthållning i maskinrum eller är utsett att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer, förutom manskap under

utbildning och manskap som under vakthållning har okvalificerade arbetsuppgifter, ska vara vederbörligen certifierade för att utföra sådana uppgifter.

2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1. ha fyllt 16 år,
 - 2.2. ha genomgått
 - 2.2.1. godkänd sjötjänstgöring omfattande minst sex månaders utbildning och praktik, eller
 - 2.2.2. specialutbildning som äger rum antingen på land eller till sjöss och som innefattar en godkänd period av sjötjänstgöring under minst två månader, och
 - 2.3. uppfylla den kompetensnorm som anges i A-III/4 i STCW-koden.
3. Den sjötjänstgöring, utbildning och praktik som föreskrivs i punkterna 2.2.1 och 2.2.2 ska utföras i förbindelse med vakthållning i maskinrum och innefatta arbetsuppgifter utförda under direkt överinseende av behörigt maskinbefäl eller behörigt manskap.

Regel III/5

Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som motorman i bemannade maskinrum eller är utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum

1. Alla motormän som tjänstgör på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer ska vara vederbörligen certifierade.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1. ha fyllt 18 år,
 - 2.2. uppfylla kraven för certifiering av manskap som deltar i vakthållning i bemannade maskinrum eller är utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum
 - 2.3. med behörighet att tjänstgöra som vakthavande maskinbefäl ha fullgjort godkänd sjötjänstgöring i maskinavdelningen under
 - 2.3.1. minst tolv månader, eller
 - 2.3.2. minst sex månader och ha genomgått godkänd utbildning, och
 - 2.4. uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/5 i STCW-koden.
3. Alla medlemsstater ska jämföra de kompetensnormer som krävs för manskap i maskinavdelningen för certifikat som utfärdas före den 1 januari 2012 med de normer som anges för certifikat i avsnitt A-III/5 i STCW-koden, och bedöma om denna personal behöver uppdatera sina kvalifikationer.

4. Medlemsstaten kan bedöma att sjöfolk uppfyller kraven i denna regel om de har tjänstgjort i en relevant befattning i maskinavdelningen under minst tolv månader under de 60 månaderna som föregår ikraftträdandet av detta direktiv.

Regel III/6

Obligatoriska minimikrav för certifiering av elingenjör

1. Alla elingenjörer som tjänstgör på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1. ha fyllt 18 år,
 - 2.2. ha genomgått minst tolv månaders kombinerad utbildning i verkstad och godkänd sjötjänstgöring, varav minst sex månader ska vara sjötjänstgöring som en del i ett godkänt utbildningsprogram som uppfyller kraven i avsnitt A-III/6 i STCW-koden och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal, eller på annat sätt genomgått kombinerad utbildning i verkstad och godkänd sjötjänstgöring i minst 36 månader varav minst 30 månader ska vara sjötjänstgöring i maskinavdelningen, och
 - 2.3. ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/6 i STCW-koden.
3. Alla medlemsstater ska jämföra de kompetensnormer som krävs för elingenjörer för certifikat som utfärdas före den 1 januari 2012 med de normer som anges för certifikat i avsnitt A-III/6 i STCW-koden, och bedöma om denna personal behöver uppdatera sina kvalifikationer.
4. Medlemsstaten kan bedöma att sjöfolk uppfyller kraven i denna regel om de har tjänstgjort i en relevant befattning ombord på ett fartyg under minst tolv månader under de 60 månaderna som föregår ikraftträdandet av detta direktiv och uppfyller den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/6 i STCW-koden.
5. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1–4 ovan kan en person med lämpliga kvalifikationer av medlemsstaten bedömas som behörig att utföra vissa funktioner i avsnitt A-III/6.

Regel III/7

Obligatoriska minimikrav för certifiering av fartygselektriker

1. Alla fartygselektriker som tjänstgör på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer ska vara vederbörligen certifierade.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - (1) ha fyllt 18 år,

- (2) ha fullgjort godkänd sjötjänstgöring omfattande minst tolv månaders utbildning och praktik, eller
 - (3) ha fullgjort godkänd utbildning, innefattande en godkänd period av sjötjänstgöring under minst sex månader, eller
 - (4) ha kvalifikationer som uppfyller den tekniska kompetensen i tabell A-III/7 i STCW-koden och en godkänd period av sjötjänstgöring, som ska vara minst tre månader, och
 - (5) uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/7 i STCW-koden.
3. Alla medlemsstater ska jämföra kompetensnormerna som krävs för fartygselektriker för certifikat som utfärdas före den 1 januari 2012 med de normer som anges för certifikat i avsnitt A-III/7 i STCW-koden, och bedöma om denna personal behöver uppdatera sina kvalifikationer.
 4. Medlemsstaten kan bedöma att sjöfolk uppfyller kraven i denna regel om de har tjänstgjort i en relevant befattning ombord på ett fartyg under minst tolv månader under de 60 månaderna som föregår ikraftträdandet av detta direktiv och uppfyller den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/7 i STWC-koden.
 5. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1–4 ovan kan en person med lämpliga kvalifikationer av medlemsstaten bedömas som behörig att utföra vissa funktioner i avsnitt A-III/7.

KAPITEL IV

RADIOKOMMUNIKATION OCH RADIOPERSONAL

Förklarande anmärkning

Obligatoriska bestämmelser avseende radiovaktållning finns fastställda i radioreglementet och i Solas 74, i dess senaste lydelse. Bestämmelser om underhåll av radio finns fastställda i Solas 74, i dess senaste lydelse, och i de riktlinjer som antagits av Internationella sjöfartsorganisationen.

Regel IV/1

Tillämpning

1. Förutom vad som föreskrivs i punkt 2, ska bestämmelserna i detta kapitel gälla för radiooperatörer på fartyg som omfattas av det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS) som föreskrivs i Solas 74, i dess senaste lydelse.
2. Radiopersonal som tjänstgör på fartyg, som inte behöver uppfylla GMDSS-bestämmelserna i kapitel IV i Solas 74, är inte skyldiga att uppfylla kraven i detta kapitel. Radiooperatörer i dessa fartyg är dock skyldiga att följa radioreglementet. Administrationen ska tillse att de vederbörliga certifikaten, så som föreskrivs i radioreglementet utfärdas för eller erkänns beträffande sådana radiooperatörer.

Regel IV/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av GMDSS-radiooperatörer

1. Varje radiooperatör som ansvarar för eller utför radiokommunikationsuppgifter på ett fartyg som omfattas av GMDSS ska inneha ett vederbörligt certifikat gällande GMDSS, utfärdat eller erkänt av administrationen i enlighet med bestämmelserna i radioreglementet.
2. Alla som ansöker om ett behörighetsbevis i enlighet med denna regel för tjänstgöring på ett fartyg, som enligt Solas 74, i dess senaste lydelse, ska vara utrustat med en radioanläggning, ska
 - 2.1. ha fyllt 18 år, och
 - 2.2. ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-IV/2 i STCW-koden.

KAPITEL V SÄRSKILDA UTBILDNINGSKRAV FÖR PERSONAL PÅ VISSA TYPER AV FARTYG

Regel V/1-1

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl och manskap på olje- och kemikalietankfartyg

1. Befäl och manskap som tilldelats särskilda arbetsuppgifter och särskilt ansvar för last eller lastutrustning på olje- eller kemikalietankfartyg ska inneha ett särskilt certifikat om grundläggande utbildning för lasthantering på olje- eller kemikalietankfartyg.
2. Alla som ansöker om ett certifikat om grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg ska ha fullgjort den grundläggande utbildningen i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-VI/1 i STCW-koden och ska ha fullgjort
 - (1) minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på olje- eller kemikalietankfartyg och uppfylla kompetensnormen som anges i avsnitt A-V/1-1 punkt 1 i STCW-koden, eller
 - (2) en godkänd grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg och uppfylla kompetensnormen som anges i avsnitt A-V/1-1 punkt 1 i STCW-koden.
3. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för lastning, lossning, omhändertagande i transit, hantering av last, tankrengöring och andra lastrelaterade uppgifter på oljetankfartyg ska inneha ett certifikat gällande avancerad utbildning för lastoperationer på oljetankfartyg.
4. Alla som ansöker om ett certifikat för avancerad utbildning för lastoperationer på oljetankfartyg ska

- (1) uppfylla kraven för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg, och
 - (2) som behörig för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg ha
 - (3) fullgjort minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på oljetankfartyg, eller
 - (a) minst en månads utbildning ombord på ett oljetankfartyg i en extra funktion som omfattar minst tre lastnings- och tre lossningsoperationer och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal med hänsyn till avsnitt B-V/1 i STCW-koden, och
 - (b) ha fullgjort en godkänd avancerad utbildning för lasthantering på oljetankfartyg och uppfylla kompetensnormen som anges i avsnitt A-V/1-1 punkt 2 i STCW-koden.
5. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för lastning, lossning, omhändertagande i transit, hantering av last, tankrengöring och andra lastrelaterade uppgifter på kemikalietankfartyg ska inneha ett certifikat gällande avancerad utbildning för lastoperationer på kemikalietankfartyg.
6. Alla som ansöker om ett certifikat för avancerad utbildning för lastoperationer på kemikalietankfartyg ska
- (1) uppfylla kraven för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg, och
 - (2) som behörig för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg ha
 - (a) fullgjort minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på kemikaliefartyg, eller
 - (b) minst en månads utbildning ombord på ett kemikalietankfartyg i en extra funktion som omfattar minst tre lastnings- och tre lossningsoperationer och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal med hänsyn till avsnitt B-V/1 i STCW-koden, och
 - (3) ha fullgjort en godkänd avancerad utbildning för lasthantering på kemikalietankbåtar och uppfylla kompetensnormen som anges i avsnitt A-V/1-1 punkt 3 i STCW-koden.
7. Medlemsstaterna ska tillse att certifikat om yrkeskunnande utfärdas till sjöfolk som är kvalificerade i enlighet med punkterna 2, 4 eller 6, eller att ett befintligt behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande vederbörligen godkänns.

Regel V/1-2

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl och manskap på gastankfartyg

1. Befäl och manskap som tilldelats särskilda arbetsuppgifter och ansvar som har samband med last eller lastutrustning på gastanfartyg ska inneha ett certifikat om grundläggande utbildning för lastoperationer på gastanfartyg.
2. Alla som ansöker om ett certifikat för grundläggande utbildning för lastoperationer på gastanfartyg ska ha fullgjort den grundläggande utbildningen i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-VI/1 i STCW-koden och ska ha fullgjort
 - (1) minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på gastanfartyg och uppfylla kompetensnormerna som anges i avsnitt A-V/1-2 punkt 1 i STCW-koden eller
 - (2) en godkänd grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankbåtar och uppfylla kompetensnormen som anges i avsnitt A-V/1-2 punkt 1 i STCW-koden.
3. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för lastning, lossning, omhändertagande i transit, hantering av last, tankrengöring och andra lastrelaterade uppgifter på gastanfartyg ska inneha ett certifikat gällande avancerad utbildning för lastoperationer på gastanfartyg.
4. Alla som ansöker om ett certifikat för avancerad utbildning för lastoperationer på gastanfartyg ska
 - (1) uppfylla kraven för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på gastanfartyg, och
 - (2) som behörig för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på gastanfartyg ha
 - (a) fullgjort minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på gastanfartyg, eller
 - (b) minst en månads utbildning ombord på ett gastanfartyg i en extra funktion som omfattar minst tre lastnings- och tre lossningsoperationer och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal med hänsyn till avsnitt B-V/1 i STCW-koden, och
 - (3) ha fullgjort en godkänd avancerad utbildning för lasthantering på gastanfartyg och uppfylla kompetensnormen som anges i avsnitt A-V/1-2 punkt 2 i STCW-koden.
5. Medlemsstaterna ska tillse att certifikat om yrkeskunnande utfärdas till sjöfolk som är kvalificerade i enlighet med punkterna 2 eller 4, eller att ett befintligt behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande vederbörligen godkänns.

Regel V/2

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl och manskap och annan personal på passagerarfartyg

1. Denna regel är tillämplig på befälhavare, befäl, manskap och annan personal som tjänstgör ombord på passagerarfartyg som används på internationella resor.

Medlemsstaterna ska avgöra dessa bestämmelsers tillämplighet på personal som tjänstgör på passagerarfartyg som används på inrikes resor.

2. Innan sjöfolk tilldelas arbetsuppgifter ombord på passagerarfartyg ska de ha genomgått den utbildning som krävs i punkterna 4–7 nedan i enlighet med deras befattning, arbetsuppgifter och ansvar.
3. Sjöfolk för vilka det krävs utbildning enligt punkterna 4, 6 och 7 ska med högst fem års mellanrum genomgå lämplig repetitionsutbildning eller styrka att de har uppnått den föreskrivna kompetensnormen under de föregående fem åren.
4. Befälhavare, befäl och annan personal som enligt mönstringslistan ska bistå passagerare i nödsituationer på passagerarfartyg ska ha genomgått utbildning i kontroll av folkmassor så som anges i avsnitt A-V/2 punkt 1 i STCW-koden.
5. Personal som direkt betjänar passagerare i passagerarutrymmen ombord på passagerarfartyg ska ha genomgått den säkerhetsutbildning som anges i avsnitt A-V/2 punkt 2 i STCW-koden.
6. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person som enligt mönstringslistan ansvarar för passagerarnas säkerhet i nödsituationer ombord på passagerarfartyg ska ha fullgjort godkänd utbildning i krishantering och mänskligt beteende så som anges i avsnitt A-V/2 punkt 3 i STCW-koden.
7. Befälhavare, överstyrmän, maskinchefer, förste maskinister och varje annan person som tilldelats direkt ansvar för passagerares ombord- och landstigning, lastning, lossning eller säkring av last, eller stängning av skrovöppningar ombord på roropassagerarfartyg ska ha genomgått godkänd utbildning i passagerarsäkerhet, lastsäkerhet och skrovhållfasthet så som anges i avsnitt A-V/2 punkt 4 i STCW-koden.
8. Medlemsstaterna ska tillse att skriftligt bevis på den utbildning som genomgått utfärdas för varje person som befins vara behörig enligt bestämmelserna i denna regel.

KAPITEL VI FUNKTIONER AVSEENDE NÖDSITUATIONER, ARBETARSKYDD, MEDICINSK VÅRD OCH ÖVERLEVAD

Regel VI/1

Obligatoriska minimikrav om förtrogenhet med säkerhet, grundläggande utbildning och instruktion för allt sjöfolk

1. Sjöfolk ska få förtrogenhet och grundläggande utbildning eller instruktion i enlighet med avsnitt A-VI/1 i STCW-koden och ska uppfylla den tillämpliga kompetensnorm som anges däri.

2. Om grundläggande utbildning inte ingår i kvalifikationerna för certifikatet som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har genomgått den grundläggande utbildningen.

Regel VI/2

Obligatoriska minimikrav för utfärdande av certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster, beredskapsbåtar och snabba beredskapsbåtar

1. Alla som ansöker om ett certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar andra än snabba beredskapsbåtar ska
 - (1) ha fyllt 18 år,
 - (2) ha minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring eller ha deltagit i en godkänd utbildning och ha minst sex månaders godkänd sjötjänstgöring, och
 - (3) uppfylla den kompetensnorm för certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar så som anges i avsnitt A-VI/2 punkterna 1–4 i STCW-koden.
2. Alla som ansöker om ett certifikat om yrkeskunnande avseende snabba beredskapsbåtar ska
 - (1) inneha ett certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar andra än snabba beredskapsbåtar,
 - (2) ha deltagit i godkänd utbildning, och
 - (3) uppfylla den kompetensnorm för certifikat om yrkeskunnande avseende snabba beredskapsbåtar så som anges i avsnitt A-VI/2 punkterna 7–10 i STCW-koden.

Regel VI/3

Obligatoriska minimikrav för utbildning i avancerad brandbekämpning

1. Sjöfolk med uppgift att leda brandbekämpningsaktioner ska framgångsrikt ha genomgått avancerad utbildning i brandbekämpningstekniker med särskild tonvikt på organisation, taktik och ledning i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-VI/3 punkterna 1–4 i STCW-koden och uppfylla den däri angivna kompetensnormen.
2. Om utbildning i avancerad brandbekämpning inte ingår i kvalifikationerna för certifikatet som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har deltagit i utbildning i avancerad brandbekämpning.

Regel VI/4

Obligatoriska minimikrav beträffande medicinsk första hjälp och medicinsk vård

1. Sjöfolk med uppgift att ge medicinsk första hjälp ombord på fartyg ska uppfylla den kompetensnorm för medicinsk första hjälp som anges i avsnitt A-VI/4 punkterna 1, 2 och 3 i STCW-koden.

2. Sjöfolk med uppgift att ansvara för medicinsk vård ombord på fartyg ska uppfylla den kompetensnorm för medicinsk första hjälp som anges i avsnitt A-VI/4 punkterna 4, 5 och 6 i STCW-koden.
3. Om utbildning i medicinsk första hjälp eller medicinsk vård inte ingår i kvalifikationerna för certifikatet som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har deltagit i utbildning i medicinsk första hjälp eller medicinsk vård.

Regel VI/5

Obligatoriska minimikrav för utfärdande av certifikat om yrkeskunnande för skyddschefer

1. Alla som ansöker om ett certifikat om yrkeskunnande för skyddschefer ska
 - (1) ha fullgjort godkänd sjötjänstgöring på minst tolv månader eller ha godkänd sjötjänstgöring och kunskap om fartygsdrift, och
 - (2) uppfylla den kompetensnorm för certifikat om yrkeskunnande som skyddschef som anges i avsnitt A-VI/5 punkterna 1–4 i STCW-koden.
2. Medlemsstaterna ska tillse att alla personer som anses behöriga enligt bestämmelserna i denna regel får utfärdat ett certifikat om yrkeskunnande.

Regel VI/6

Obligatoriska minimikrav för sjöfartsskyddsrelaterad utbildning och instruktion för allt sjöfolk

1. Sjöfolk ska få sjöfartsskyddsrelaterad förtrogenhet, och utbildning eller instruktion om skyddsmedvetenhet i enlighet med avsnitt A-VI/6 punkt 1-4 i STCW-koden och ska uppfylla den tillämpliga kompetensnorm som anges däri.
2. Om skyddsmedvetande inte ingår i kvalifikationerna för certifikatet som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har genomgått utbildning i skyddsmedvetenhet.
3. Alla medlemsstater ska jämföra den sjöfartsskyddsrelaterade utbildning eller instruktionen som den kräver att sjöfolk ska inneha eller ska kunna dokumentera behörighet för innan detta direktiv träder i kraft med det som anges i avsnitt A-VI/6 punkt 4 i STCW-koden och fastställa om dessa behöver uppdatera sina kvalifikationer.

Sjöfolk som tilldelats sjöfartsskyddsuppgifter

4. Sjöfolk som utsetts att utföra särskilda sjöfartsskyddsuppgifter ska uppfylla kompetensnormen som anges i avsnitt A-VI/6 punkterna 6-8 i STCW-koden.
5. Om utbildning i särskilda sjöfartsskyddsuppgifter inte ingår i kvalifikationerna för certifikatet som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med

uppgift om att innehavaren har deltagit i utbildning för särskilda sjöfartsskyddsuppgifter.

6. Alla medlemsstater ska jämföra de normer för sjöfartsskyddsrelaterad utbildning som den kräver att sjöfolk med specifika sjöfartsskyddsuppgifter ska inneha eller kunna dokumentera behörighet för innan detta direktiv träder i kraft med det som anges i avsnitt A-VI/6 punkt 8 i STCW-koden, och fastställa om dessa behöver uppdatera sina kvalifikationer.

KAPITEL VII ALTERNATIV CERTIFIERING

Regel VII/1

Utfärdande av alternativa certifikat

1. Utan hinder av de krav för certifiering som anges i kapitel II och III i denna bilaga får medlemsstaterna välja att utfärda eller bemyndiga utfärdandet av andra certifikat än dem som anges i reglerna i dessa kapitel, under förutsättning att
 - (1) de härtill hörande funktionerna och ansvarsnivåerna som ska anges i certifikaten och intygen om erkännande väljs bland och är identiska med dem som anges i avsnitten A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-II/5, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4, A-III/5 och A-IV/2 i STCW-koden,
 - (2) de sökande har genomgått godkänd utbildning och uppfyller de krav i kompetensnormerna som föreskrivs i de tillämpliga avsnitten i STCW-koden och som fastlagts i avsnitt A-VII/1 i denna kod för de funktioner och nivåer som ska anges i certifikaten och på intygen om erkännande,
 - (3) de sökande har genomfört godkänd sjötjänstgöring som är relevant för utförandet av de funktioner och nivåer som ska anges i certifikatet. Minimitiden för sjötjänstgöringen ska motsvara den tid för sjötjänstgöring som föreskrivs i kapitel II och III i denna bilaga. Minimitiden för sjötjänstgöringen får dock inte vara kortare än vad som föreskrivs i avsnitt A-VII/2 i STCW-koden,
 - (4) de som ansöker om certifiering och som ska utföra navigeringsfunktioner på operativ nivå ska uppfylla de tillämpliga kraven i reglerna i kapitel IV, i förekommande fall, för utförande av bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet, och
 - (5) certifikaten utfärdas i enlighet med kraven i artikel 2 och bestämmelserna i kapitel VII i STCW-koden.
2. Inget certifikat får utfärdas i enlighet med detta kapitel om inte medlemsstaten till kommissionen har överlämnat den information som krävs enligt STCW-konventionen.

Regel VII/2

Certifiering av sjöfolk

Allt sjöfolk som utför någon funktion eller grupp av funktioner som anges i tablåerna A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4 eller A-II/5 i kapitel II eller i tablåerna A-III/1, A-III/2, A-III/3 eller A-III/4 eller A-III/5 i kapitel III eller A-IV/2 i kapitel IV i STCW-koden ska inneha ett behörighetsbevis eller ett certifikat om yrkeskunnande.

Regel VII/3

Principer för utfärdande av alternativa certifikat

1. En medlemsstat som väljer att utfärda eller bemyndiga utfärdandet av alternativa certifikat ska tillse att följande principer iakttas:
 - (1) Inget alternativt certifieringssystem får genomföras om det inte säkerställer åtminstone en likvärdig grad av säkerhet till sjöss och förhindrande av föroreningar som den som ges i de andra kapitlen.
 - (2) Varje arrangemang för alternativ certifiering enligt detta kapitel ska tillse att de sålunda utfärdade certifikaten är utbytbara mot sådana som utfärdas i enlighet med de övriga kapitlen.
2. Utbytbarhetsprincipen i punkt 1 ska säkerställa att
 - (1) sjöfolk som är certifierade enligt bestämmelserna i kapitlen II och/eller III och de som är certifierade enligt kapitel VII kan tjänstgöra på fartyg som tillämpar antingen traditionella eller andra organisationsformer ombord,
 - (2) sjöfolk inte utbildas för särskilda organisationsformer ombord som inskränker deras förmåga att utöva sina färdigheter på annat håll.
3. Följande principer ska beaktas vid utfärdande av certifikat enligt bestämmelserna i detta kapitel:
 - (1) Utfärdande av alternativa certifikat får inte ske för att i sig
 - (a) minska antalet besättningsmedlemmar ombord,
 - (b) sänka yrkets oväld eller ”avkvalificera” sjöfolk, eller
 - (c) motivera att en enda certifikatsinnehavare tilldelas kombinerade arbetsuppgifter som hör till vakthållningsbefäl i maskin och på bryggan under en och samma vakt,
 - (2) Den person som för befälet ska betecknas som befälhavare, och befälhavarens och övrigas rättsliga ställning och auktoritet får inte påverkas negativt genom genomförande av något arrangemang för alternativ certifiering.
4. Principerna i punkterna 1 och 2 ska säkerställa att såväl däck- som maskinbefälets kompetens upprätthålles.

Bilaga II

Punkt 3 i bilaga II ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån och eventuellt med deltagande av berörda medlemsstater, har bekräftat genom en utvärdering av den parten, eventuellt inbegripet inspektion av inrättningar och förfaranden, att kraven när det gäller kompetensnorm, utbildning och certifiering och kvalitetsnormer till fullo uppfylls.”

Bilaga III

”BILAGA V TYP AV INFORMATION SOM SKA LÄMNAS TILL KOMMISSIONEN FÖR STATISTISKA ÄNDAMÅL

1. När hänvisningar görs till denna bilaga, ska följande information som anges i avsnitt A-I/2 punkt 9 i STCW-koden, lämnas för alla behörighetsbevis eller intyg om erkännande som intygar utfärdandet, alla intyg om erkännande som intygar erkännande av behörighetsbevis som utfärdats av andra länder och alla certifikat om yrkeskunnande som utfärdas till manskap:

Behörighetsbevis/Erkännande av ett certifikat:

- Den ombordanställdes identitet.
- Den ombordanställdes namn.
- Den ombordanställdes födelsedatum.
- Den ombordanställdes nationalitet.
- Den ombordanställdes kön.
- Behörighetsbevisets nummer.
- Numret på erkännande av certifikat.
- Kompetens.
- Datum för utfärdande eller senaste datum för förlängning av dokumentet.
- Utgångsdatum.
- Certifikatets status (giltigt, upphävt, återkallats, rapporterat försvunnet eller förstört).
- Begränsningar.

Intyg om godkännande av behörighetsbevis som har utfärdats av andra länder:

- Den ombordanställdes identitet.
- Den ombordanställdes namn.
- Den ombordanställdes födelsedatum.
- Den ombordanställdes nationalitet.
- Den ombordanställdes kön.
- Landet som utfärdade det ursprungliga behörighetsbeviset.
- Nummer på det ursprungliga behörighetsbeviset.

- Nummer på intyg om godkännande av behörighetsbevis som har utfärdats av andra länder.
- Kompetens.
- Datum för utfärdande eller senaste datum för förlängning av dokumentet.
- Utgångsdatum.
- Status.
- Begränsningar.

Certifikat om yrkeskunnande för manskap (om tillgängligt):

- Den ombordanställdes identitet.
- Den ombordanställdes namn.
- Den ombordanställdes födelsedatum.
- Den ombordanställdes nationalitet.
- Den ombordanställdes kön.
- Nummer på certifikat om yrkeskunnande.
- Kompetens.
- Datum för utfärdande eller senaste datum för förlängning av dokumentet.
- Utgångsdatum.
- Status.

2. Den information som skyddas av lagen om skydd av personuppgifter kan lämnas i aidentifierat format.